

Moments inoblidables

ALBOR

JUNY 2026

Nº 115

ÍNDEX

MOMENTS A LA LLAR D'INFANTS	<u>3</u>
INSTANTS D' INFANTIL	<u>6</u>
EXPERIÈNCIES INCREÏBLES DEL CICLE INICIAL	<u>9</u>
ESTONES COMPARTIDES AL CICLE MITJÀ	<u>11</u>
RECORDS DEL CICLE SUPERIOR	<u>13</u>
ACABEM ETAPA	<u>15</u>
CERTAMEN LITERARI	<u>22</u>

Aquest curs els **Conillets** hem descobert el món a través del joc i els sentits. Hem gaudit de propostes sensorials i de les paneres dels tresors, explorant textures, materials i objectes que han despertat la nostra curiositat i afavorint el nostre desenvolupament. Entre contes, cançons, joc lliure i moltes rialles, hem crescut, compartit i après cada dia al nostre ritme. Ha estat un curs ple de descobriments i moments molt especials!

A la classe dels **Pollets** durant aquest curs hem après jugant i descobrint el món que ens envolta. A través del joc heurístic, la manipulació i l'experimentació amb elements naturals, hem desenvolupat la motricitat fina i la nostra curiositat. Els contes ens han ajudat a treballar valors, mentre que l'expressió artística ens ha permès donar forma a la imaginació. Amb la psicomotricitat i els moments al pati, hem crescut, compartit i gaudit junts de cada nova aventura.

Aquest curs els **Cangurs** hem crescut saltant d'aventura en aventura: hem jugat al pati, experimentat, manipulat i descobert un munt de coses noves.

Hem omplert l'aula de colors, hem viatjat pel món gaudint de l'explicació de contes, imaginant i representant mil històries plegats. Hem mogut el nostre cos i hem explorat el món amb ulls curiosos. Totes aquestes experiències ens han fet créixer!.

A la classe dels **Pingüins** hem viscut un munt d'aventures aquest curs!!!

Hem jugat, experimentat i après moltes coses a través dels diferents projectes. Ens hem convertit en cuiners i cuineres, hem descobert curiositats sobre els pingüins i hem experimentat amb l'aigua.

També hem començat a escriure el nostre nom, ens hem familiaritzat amb les vocals i el món de la lectoescriptura, hem fet les primeres descobertes amb els números i hem avançat en la representació de la figura humana.

Aquestes imatges recullen alguns dels moments que més ens han agradat i que més ens han marcat, tot i que durant el curs hem fet moltes altres activitats i propostes.

Durant aquest curs, els **Dofins** hem après i descobert moltes coses a través dels diferents projectes que hem compartit a l'aula. Ens ha agradat investigar, experimentar i explicar tot allò que anàvem aprenent.

Hem gaudit molt de les estones de joc al pati i de les representacions teatrals, on hem pogut imaginar, crear i compartir moments divertits amb iguals.

També ens hem iniciat en la lectoescriptura mitjançant propostes engrescadores i adaptades al nostre ritme, fent les primeres passes en la lectura i l'escriptura amb il·lusió i confiança.

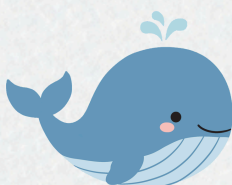

Ha estat un curs ple d'aprenentatges, vivències i records que ens acompanyaran durant molt de temps.

A poc a poc, hem anat endinsant-nos en el món de la lectoescriptura. Hem gaudit escoltant contes, reconeixent lletres, llegint i escrivint petites paraules, descobrint que les paraules ens permeten comunicar-nos, expressar-nos i explicar tot allò que vivim i sentim.

També hem participat amb il·lusió en les festes i tradicions de l'escola, compartint moments plens d'alegria, música, danses i celebracions que han fet el curs encara més especial.

Festes tradicionals

Temps de lectura

Treballem les lletres

Fem equip

Treball cooperatiu

Sortides

Quan vam començar 1r, encara teníem una mica d'Infantil dins nostre. Érem els més petits dels grans de l'escola i tot era una aventura! Al llarg del curs hem crescut molt a través d'aprenentatges, rialles, reptes, amistats i moltes experiències compartides. Cada dia ha estat una oportunitat per descobrir, experimentar i continuar fent-nos una mica més grans.

Hem visitat Can Gel, hem anat al teatre, hem participat en els jocs cooperatius amb tota l'escola i hem gaudit d'unes colònies plenes de diversió. Ara ja no som tan petits: hem après, hem crescut i hem viscut un curs per recordar!

Treball col·laboratiu

Robòtica

Visites reials

Temps de lectura

Sortides

Aquest curs a 2n hem viscut un munt d'experiències que ens han fet créixer i aprendre plegats. Hem compartit excursions, activitats i moments especials que ens han ajudat a descobrir el món que ens envolta i a continuar fent-nos grans.

Al llarg de l'any hem treballat valors importants de moltes maneres diferents: cooperant, ajudant-nos, respectant-nos i aprenent els uns dels altres. També hem gaudit del Lectòmetre: una aventura que ens ha motivat a llegir més i a descobrir noves històries.

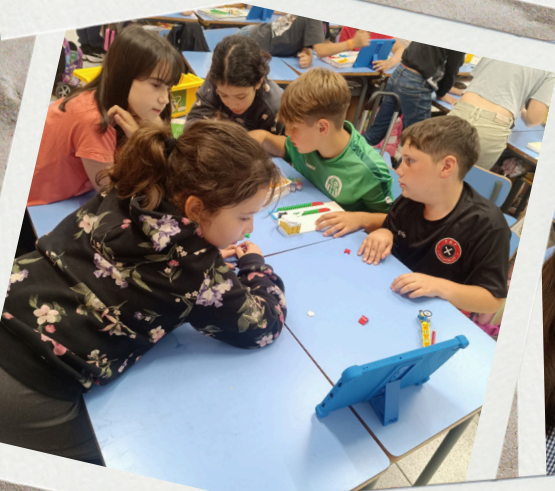
Ha estat un curs ple d'aprenentatges, reptes, somriures i records.

Aquest curs de 3r ha estat ple d'aprenentatges, descobertes i bons moments. Hem crescut, après i compartit moltes experiències junts.

Ara toca gaudir de l'estiu i recordar tot el que hem aconseguit amb un somriure!

A 4t hem après moltes coses noves, hem rigut, ens hem emocionat i també hem superat reptes que no sempre han estat fàcils.

Hem gaudit molt participant a la Cantània, fent sortides, tallers, resolent enigmes als escape rooms, fent jocs, programant robots... Cada experiència ens ha deixat nous aprenentatges i records.

Ara acabem el curs contents de tot el que hem viscut junts i amb moltes ganes de continuar descobrint i aprenent.

Jocs cooperatius

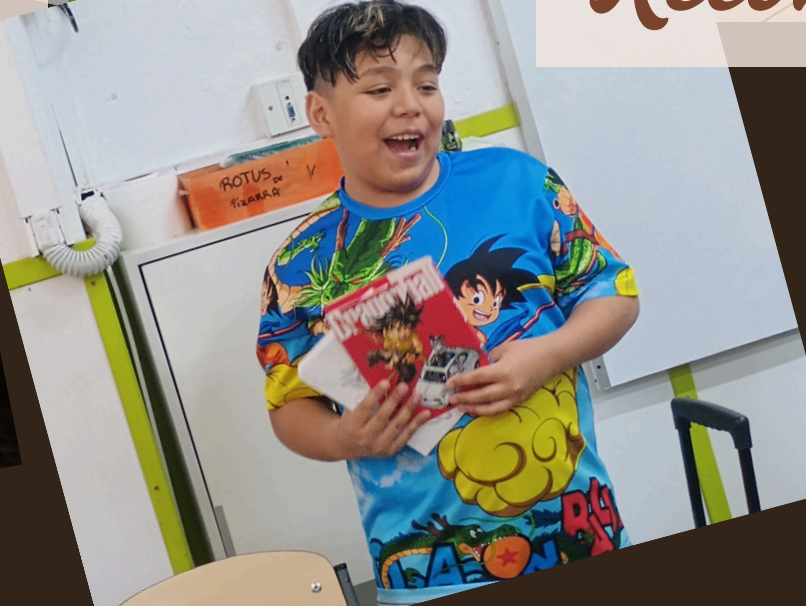
Carnestoltes

Recomanacions

Padrins - Fillols

Sortides

Hem arribat al Cicle Superior i som dels grans de l'Escola i per aquest motiu, se'ns ha demanat més: més estudi, més bon comportament, més responsabilitat... però també hem fet coses molt xules.

Aquí teniu una mostra de les activitats que hem realitzat: trobades amb els fillols, diferents tipus de sortides, celebració de les festes tradicionals, recomanacions de llibres, participació en diverses xerrades, elaboració del projecte del modernisme... Ens ho hem passat molt bé!!

Festivitats

Experiències

Diversió

Sortides

Rialles

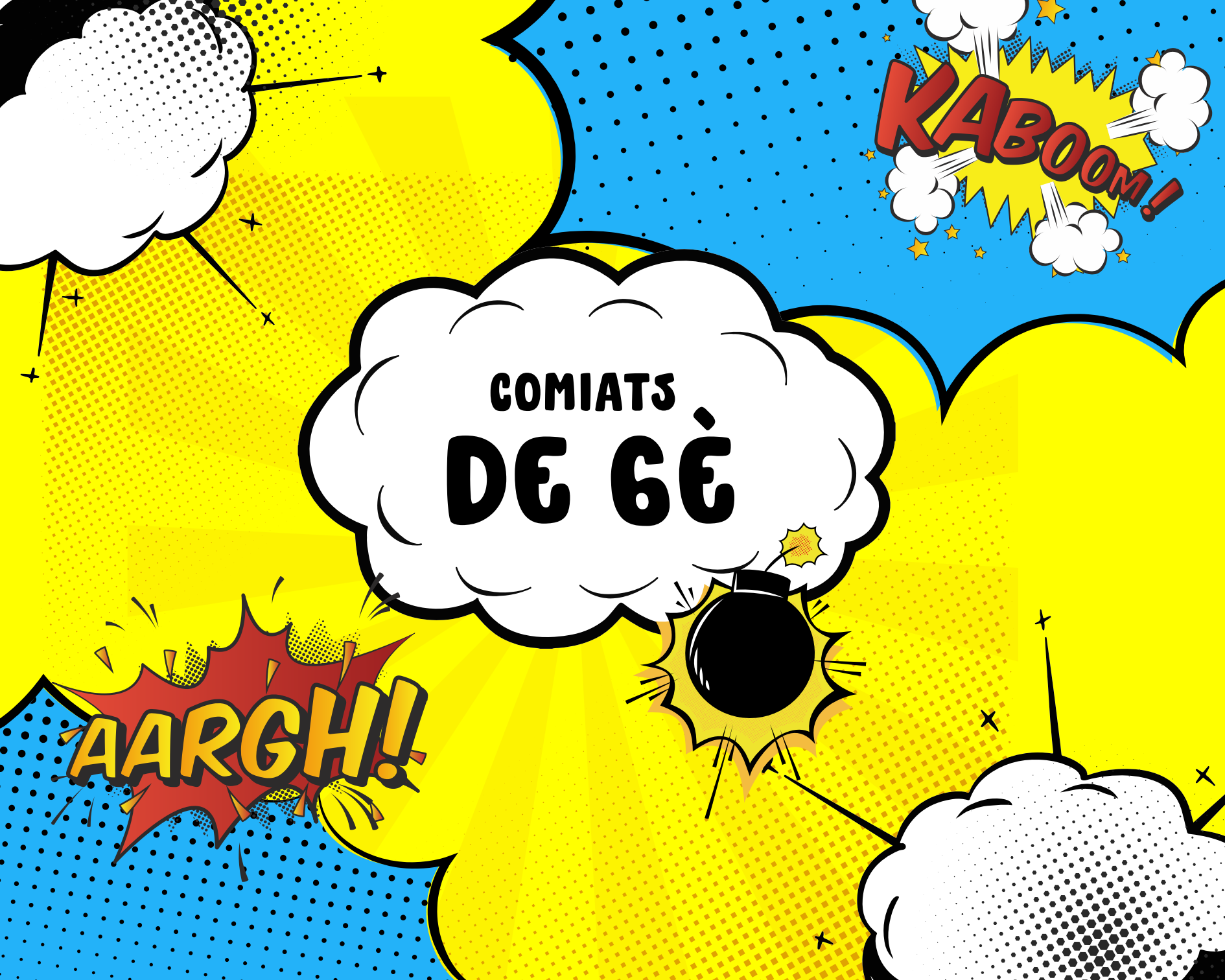
Aprenentatges

Trobades

Cada fotografia explica una petita història, una petita part del camí que hem compartit aquest curs. Hi trobareu moments d'aprenentatge, d'esforç, de descoberta, de rialles i de companyonia. Un mosaic de records que reflecteixen tot el que hem viscut, après i compartit al llarg d'aquest any tan especial. Records que ens acompanyaran sempre i que ens recordaran un curs ple d'experiències i moments inoblidables.

COMIATS
DE GÈ

KABOOM!

AARGH!

JAN

Vaig arribar a la llar d'infants i em paro a pensar i ja estem a l' ESO. Sou una família d'una altra sang. Gràcies per ensenyar-me de tot, però sobretot a ser més valent i més responsable. Gràcies als professors, companys i a l' escola. Us estimo molt.

POL

Em fa mal marxar però ho he de fer. Ha de quedar clar que marxo jo però no el meu cor. He tingut moments bons i moments dolents, però això m'ha ajudat a formar-me com a persona. He d'agradir a moltes persones, però si començo no acabo. Gràcies, Azorín.

ASIER

Ja estic acabant l'escola, no vull però he de marxar a l' ESO.
Ens hem de separar
d'amics, professors i fillols. Ja sé que no som la millor classe,
però me l'estimo igual.
Et trobaré a faltar, Escola Azorín.
Gràcies a tots per ajudar-me

S'acaben els meus dies a l'Escola Azorín.
Quina pena! He tingut moments tristos i també moments genials en els quals he rigut molt!!!
Però en el fons no vull marxar.
Gràcies als profes i als companys.
M'acomio de vosaltres
i de l'Escola.
Adéu, Azorín!!!

MARTINA

Estic segur que gràcies als meus companys i mestres he après moltes coses bones.
Això passa amb tots els nens i nenes que aprenen i es diverteixen a l'escola Azorín.
Gràcies a tothom.
Fins sempre!!

JAVIER

EMMA

Adéu, Azorín, i tot i que no vulgui marxar he d'acomiar-me d'alguns dels meus amics, dels professors... Porto a l'escola des d'I3 i em fa molta pena.

Vull donar les gràcies a l'Azorín per aquests moments tan bonics.

Aquestes parets, pissarres, taules i cadires m'han vist créixer i, sí, aquest any me'n vaig de l'escola però això no significa que la vagi a oblidar. Han sigut 10 anys al·lucinants, però avui he de dir adéu i centrar-me en el que m'espera. Gràcies a tots.

Sempre recordaré el que he viscut aquí.

ALMA

He viscut moltes coses boniques i alhora coses desagradables, però estic molt trista de marxar de l'escola Azorín i haver de deixar els professors, els amics i els fillols. Dono moltes gràcies als professors per cuidar-me i protegir-me de tot. Estranyaré moltes coses de sisè i us trobaré molt a faltar. Us portaré sempre al meu cor. Adéu, sisè.

KYARA

Us trobaré a faltar: a l'Azorín, als mestres, als companys i amics. Tots vosaltres heu sigut la meva segona família.

M'heu ensenyat acadèmica i personalment. Us dec la vida. Aquest moment és dur per a mi i per a bastants més.

EDU

MARIONNA

Em fa molta pena haver de marxar de l'escola perquè perdre alguns amics. He passat moments increïbles! Gràcies!

Gràcies a tots els mestres que m'han ajudat durant la meva Primària. Em dóna molta pena marxar de l'Azorín. Estic aquí des de la llar i ara he de marxar.

Al cap i a la fi, com diu la meva mare, tot arriba. Moltes gràcies, Azorín!!

DANIEL H

Em fa mal pensar que he de marxar per les persones que he conegut, els bons records, els dolents, les meves amigues...

Gràcies, Azorín, per tot.

NAYELI

Gràcies per aquests tres anys. No tots els moments han sigut alegres, però la majoria han estat magnífics. No em vull anar, però ho he de fer.

Li dono les gràcies als meus mestres, als meus amics i al meu fillol. Us tindré guardats al meu cor. Adéu Azorín!!!

VALENTINA

He estat tota la meua vida a aquesta escola i no me'n penedeixo gens d'haver estudiat aquí. He gaudit, rigut, plorat, però sobretot he après moltes coses com: a parlar en públic, aprendre sobre diferents assignatures i moltes coses més. No vull, però toca marxar amb molta pena. Adéu, escola. Adéu Azorín.

AXEL M. G

AXEL M. P

Tinc molta pena perquè s'ha acabat el curs i perdré a molts amics, però tinc la sort que el meu millor amic va al mateix institut que jo. També vull donar les gràcies a l'escola Azorín per donar-me moments inoblidables: bromes, rialles, els fillols...

Sempre he buscat una escola en la que em senti bé i l'he trobat! Gràcies, Laura, per ajudar-me a ser una millor persona. Sempre guardaré l'escola Azorín al meu cor!!!

Em sento força malament per haver de marxar. He estat aquí des d' 15 i he estat amb molts professors, tutors i monitors. Espero poder tornar-vos a veure en el futur.

DANIEL M.

ELSA

Ara em toca anar a l'ESO. Tinc molts records de l'escola Azorín: els professors que m'han ajudat, els meus amics, el meu fillol... Em dóna molta pena anar-me'n ja que estic aquí des de fa molt de temps.

Moltes gràcies, escola Azorín!

M'han agradat els nou anys que he estat a l'escola Azorín . Us recordaré a tots i al Yassin, el meu fillol, també. M'esperen molts més companys a l'ESO i a la universitat. Adéu, Azorín. Us porto al cor i us trobaré a faltar.

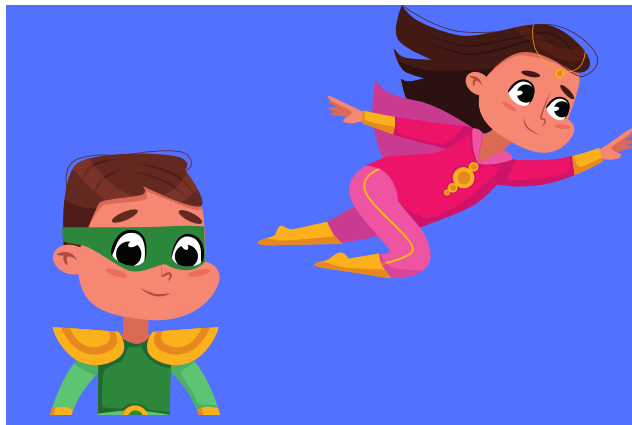
JOAN

Em fa pena anar-me'n pels profes, amics, fillols i pels bons moments que he viscut. Tot i que hi ha hagut moments que no m'han agradat hi he estat bé, a l'Azorín. Ara a tots els meus companys ens toca anar-nos-en de l'Escola. Azorín, et tindrem al cor!!!

ALBA

Em sento molt malament perquè marxo de l'escola i aquesta és molt especial per a mi. La Laura és la millor persona i mestra que he conegut. Ets la millor, Laura.

Azorín, gràcies per compartir moments especials amb mi. Moltes gràcies. Adéu!!!

BRIANNA

Des de que vaig arribar aquí he tingut moments inoblidables, però quan m'ho he passat millor ha estat en els Festivals amb els meus companys. Per això i més raons aquesta és la millor escola i estic molt agraïda amb l'Azorín.

Us trobaré a faltar!!!

ESTEL

Adéu, Escola Azorín. Tots els moments difícils me'ls has canviat per molta alegria que no oblidaré mai. Gràcies a tots els professors, amics, fillols, i sobretot a la meva tutora Laura per sempre estar allà quan l'he necessitat.

Gràcies, Escola Azorín.
Fins sempre!!!!

MARTÍ

Tot i que no vulgui marxar ho he de fer i em toca acomiadar-me dels meus companys de classe. Ja no és com abans quan érem petits i ens dèiem: "Adéu, demà ens veiem".

Ara ja és un simple "Adéu" perquè no sabem si ens tornarem a veure. Gràcies, Laura, i gràcies a l'escola Azorín!

ALBA-JOHANA

PAULETT

Fa casi quatre anys que estic aquí. He viscut molt bones experiències que mai oblidaré.

Sempre recordaré els moments més bonics que he viscut a l'escola perquè aquesta no només m'ha ensenyat matèries, també a ser millor persona.

Gràcies, escola Azorín.

ADÉU A UNA ALTRA PROMOCIÓ

Quan vau arribar a cinquè i vam començar aquest camí junts, no imaginava tot el que viuríem durant aquest temps. Han estat dos cursos plens d'experiències, d'aprenentatges i també de reptes que ens han posat a prova moltes vegades ja que no sempre hem avançat de la manera més fàcil ni més tranquil·la. Hem compartit moments molt bons i d'altres de més difícils i en tots ells hem après alguna cosa els uns dels altres. Per això, estic segura que aquesta promoció serà d'aquelles que costarà oblidar.

Durant aquest temps, cadascú de vosaltres ha anat trobant el seu lloc. Heu crescut molt més del que potser ara mateix imagineu. He vist esforços silenciosos, petits canvis, gestos de suport entre companys i moments que, encara que no surtin als informes, són els que realment importen. Darrere de cada dificultat també hi ha hagut aprenentatges i darrere de cada dia intens moltes oportunitats per fer-nos millors.

Créixer no és fer-ho tot perfecte; créixer és aprendre, equivocar-se, tornar-se a aixecar i continuar endavant.

Ara tanqueu una etapa molt important. Deixeu enrere els passadissos, les rutines, les bromes de classe i moltes vivències compartides. I encara que el camí que comenceu serà diferent per a cadascú, espero que no perdeu mai allò que us fa únics i especials.
Gràcies per aquest viatge tan intens. No us oblidaré fàcilment.

Laura Constantino

Certamen literari 2025-26

CURS: 1r
PSEUDÒNIM: Miquel
NOM: Àlex Martín

El robot que es va perdre

**Hi havia una vegada un robot que es deia Sara.
Vivia a Barcelona i era especial
perquè tenia un ull, dos braços, dotze cames,
cos de metall, una boca i una
cara.**

**Un dia es va perdre i uns minuts més tard va
trobar el camí. Va ajudar a la gent
i els guiava pel bosc fins que trobessin la seva
casa. Al final quan trobaven
casa seva el robot feia voltes.**

CURS: 2n
PSEUDÒNIM: Fernando
NOM: Pau Fernández

Pesca marina

**Marina, Marina...jo no sé
si ets més bonica
que la pesca marina.
Jo no sabia
si escollir a la sardina
o a tu, Marina.
Jo, a la lluna
la convidaria a menjar amb tu
aquesta sardina, Marina.**

CURS: 3r

PSEUDÒNIM: Mononjacomon

NOM: Sergi Fernández

El granger i la gallina

Fa molts anys, un granger es deia David i estava treballant tranquil·lament. Tot hi anava normal.

El dia següent es va caure al terra i es va trobar una gallina que es comportava d'una forma estranya perquè no parava de sortir i entrar on ell treballava i el granger es va cansar. Cinc dies després se la va trobar una altra vegada i així durant deu dies. Es va preocupar perquè la gallina cada dia tenia ulls diferents.

Finalment es va adonar que la gallina estava malalta i ell no sabia què fer però va trobar una opció: recórrer tot el món. I com que ell era molt amable va agafar les maletes, també va agafar a la gallina i van recórrer país a país. Van trigar més de tres mesos i cada dia empitjorava la gallina. Ja no tenia esperança fins que es va recordar que faltava el país de Mèxic i van recórrer tot Mèxic i no trobaven una medicina, però un senyor li va dir que sí que hi havia però que costava 1000 euros. Ell per aquella gallina ho faria tot. Va comprar la medicina i es va quedar pobre. A ell no li va importar perquè deia que l'amor no és compra, s'aconsegueix.

Al final va recaptar molts diners i es va comprar una granja.

CURS: 4t
PSEUDÒNIM: 11 raons
NOM: Maria Rosell

Els soldats entre piràmides

Hi havia una vegada un nen que es deia Leo i la seva germana que es deia Laia. Els seus pares tenien molts diners. El pare era soldat i vivien a l'Àfrica, però van decidir mudar-se a Egipte, perquè al pare li van oferir un treball millor.

Un dia, en Leo va passar per un lloc on els seus pares, sempre sempre, li deien que no passés. Ell, com que no els feia cas, va decidir anar-hi. Es va trobar un nen i li va preguntar com es deia.

- Em dic Tomàs. Però, tu que hi fas aquí?

- Res, és una història molt llarga.

A l'endemà, en Leo va tornar per jugar amb el seu amic, però no el va trobar enlloc. Amoïnat va anar a buscar-lo, però no el veia. Van passar un parell d'hores i finalment va veure com uns soldats se l'emportaven. En Leo va anar corrents i va exclamar:

- Atureu-vos! Deixeu-lo en pau!

De sobte, en Leo va veure que el seu pare estava entre els soldats que se'n duïen en Tomàs i li va dir:

- Si ell va, jo també.

El pare li va contestar que ell no podia, que només s'emportaven els que eren d'un altre color, però el nen decidit va acompanyar el seu amic. Els van portar dins d'una piràmide. Ells no sabien què passava però van organitzar fer una manifestació contra el RACISME, perquè els soldats mataven a la gent que no era del seu color de pell, els posaven a una piràmide i calaven foc.

Finalment, en Tomàs i en Leo van sortir vius. I van continuar lluitant contra les injustícies.

FORA EL RACISME!!!

CURS: 5è
PSEUDÒNIM: Diario de Greg
NOM: Diego García

L'aventura oceànica

Si jo hagués nascut l'any 1436 a Gènova (Itàlia) i fos Cristòfol Colom, demanaria diners al rei alemany, perquè estic segur que me'ls donaria per poder comprar els vaixells que uns anys després, em farien descobrir una nova terra i ser recordat en el futur com una persona important.

En el port, abans de sortir mar endins, m'asseguraria de tenir els millors tripulants al vaixell, per tal de no enfonsar-nos, de no tenir cap problema amb la comunicació durant la travessia i de tenir tot el menjar necessari. També lligaria cada vaixell amb varies cordes resistents perquè no es poguessin separar dels altres.

Una vegada al mar agafaria una ullera de llarga vista per poder vigilar el vaixell.

Organitzaria torns de timoners de 3 o 4 hores perquè poguessin descansar i no es quedessin adormits.

Gràcies a que vaig prendre totes aquestes mesures, quan una orca va colpejar el meu vaixell, obrint una via d'aigua, ràpidament vaig donar l'ordre que saltessin a les altres naus.

Encara sort que en teníem tres, perquè si no, tots haurien acabat ofegats. Després d'aquest incident vam perdre l'esperança perquè les pèrdues havien estat importants. Més tard vam albirar de lluny un remolí d'aigua que ens va atemorir a tots. En bona hora, un dels mariners es va fer càrrec del timó, el va girar amb tota la seva força i va aconseguir esquivar-lo.

De sobte, el vigia que estava al pal major va cridar:

- Terra a la vista!

- Visca!- vaig exclamar.

Ens vam apropar amb cautela i vam descobrir que allà ja vivien persones. Tothom estava content i encuriosit per descobrir on havíem arribat. Els habitants d'aquelles terres llunyanes no parlaven el nostre idioma, però ens vam poder comunicar per signes.

Vam descobrir aliments molt estranys que no havíem vist mai al nostre país i molta vegetació. Nosaltres, a canvi, els hi vam ensenyar a construir vaixells com els nostres. Per fortuna vam descobrir aquella terra perquè si no, la humanitat s'hagués perdut aliments nous i plantes amb propietats medicinals que ens ajudarien a curar-nos. A més de molta informació sobre les seves tradicions, vestits, maneres de fer les coses...

Finalment, tots en vam sortir enriquits; ells van aprendre de nosaltres i nosaltres d'ells.

CURS: 6è
PSEUDÒNIM: Vega
NOM: Alma Correa

Què pensen les portes?

- Soc una porta i no vull estar aquí. Per cert, què faig aquí? Bé, em relaxaré... Aniré a dormir-. Ring, ring! L'alarma està sonant i de sobte un munt de nens m'estan donant cops.

- Què està passant? – em vaig preguntar-. Doncs que és el primer dia d'institut. Estic estranyada, no vull estar aquí i de sobte hi ha un munt de nens? – Vaig començar a observar. A un costat hi havia adolescents, de dotze anys aproximadament, parlant amb companys, buscant llocs, acomodant motxilles... Les coses normals en una classe normal. A l'altra banda també hi havia adolescents però de diferents edats. Semblaven apurats. Estaven buscant la seva classe, suposo. Però ... els de dins, crec que ningú sabia el que estava fent i de sobte... El professor apareix, tots fan silenci i després d'una petita introducció nen per nen, comencen a explicar coses sobre el seu estiu. A primera hora ja sabia una mica més sobre els nenes i quan el dia va passar...mare meva!!! Com són els nens!!! Alguns són tranquils però altres molt moguts. Només ha passat un dia i ja vull renunciar. Que em substitueixi una altra porta i que a mi millor em donin vacances fins a ...

Escola Azorín S.C.C.L.

C/ Anselm Clavé 6-8 O8902 l'Hospitalet

Tel: :933319997 / Fax: 933320546

email: info@escolaaazorin.com / www.escolaaazotin.com

Centre concertat per la Generalitat de Catalunya